

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucurosi de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Preful unui exemplar: 1 Leu

Roma Sfântului Petru

Pescarul simplu, aflat de Isus lângă mreaja lui, înainte de toți a știut și a mărturisit: „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu.” Și credința aceasta, și-a aflat răsplata în puterea ce i-a dat D o m n u l, atunci când pe veci l-a făcut pe Sf. Petru și urmașii lui capi vizibili ai Bisericii.

Ce s'a petrecut în sufletul lui Petru în acest moment, de importanță nemăsurată nu știm. Probabil că și el a fost pătruns în acest moment de ideea lui Isus. S'a văzut el însuși și a văzut pe urmașii săi în fruntea Bisericii, guvernând pe aceea, vestind adevărul și numai adevărul lui Hristos. Și a știut, că din acest moment, când spune adevărul lumii întregi, nu poate greși, căci Hristos este cu el și va fi cu urmașii lui și cu Biserica.

Intr'o viziune luminoasă a văzut orașul credinții noastre, Roma eternă, de unde vine toată nădejdea, unde convergează razele iubirii noastre, acel focar, în care se aprind torțile dragostei și jertfei noastre. Roma, din care și azi și mâine și peste o mie de ani neschimbat se vor vesti vorbele blândului Nazarenean, ca în schimbarea amelițoare, ce caracterizează lumea, să aibă omul supus aceleia, un fir conducător, o axă de orientare.

Iar până când ne vom orienta după cuvintele Romei, ale Sf. Petru, ale Papei, cari sunt toate cuvintele lui Isus, — vom fi fericiți. Căci trebuie să știm că afară de Biserica lui Isus, care este Biserica Romei, nu este pace, mângâiere și adevăr, nu este fericire.

Să ne rugăm mult, din

adâncul inimii noastre și cu tot sufletul, ca și frații noștri despărțiți de noi în credință, să fie luminați de razele cerești, ce sosesc la noi prin intermediara Romei și numai prin a ei.

Extravagante germano-păgâne. Tribunalul din Waldbraich a judecat pe părintele Epifanie, franciscan la 5 ani muncă silnică și 350 mii mărcii amendă, pentru că a cutezat a plăii dobânzile împrumutului olandez contras în anul 1925. Tot cu aceasta ocazie a judecat 2 călugărițe la câte câte 5 ani muncă silnică, pentru că au îndrăznit a ajuta opere de caritate străine. — Gazeta păgână „Nordland” scrie: Nimic n'avem cu Hristos, care — afirmative — a murit pe cruce. Pentru gloria Germană neasemănat mai mult au făcut eroii războiului mondial.

Onorații frați preoți din districtul Sighetului sunt invitați a scoate fotografiile făcute cu ocazia sinodului protopopesc de primăvară, dela fotografistul Szabó din Sighet.

Sf. Apostoli Petru și Pavel.

După cum Atotputernicul Dumnezeu, atunci când a făcut lumea, a dăruit ei doi mari luminători, unul de zi și altul de noapte: Soarele și Luna, asemenea și Fiul Său Isus Hristos, atunci, când a venit ca să răscumpere lumea de păcatul strămoșesc, atunci când a venit să întemeieze „Legea Nouă,” dăruit-a lumii spirituale doi mari luminători cari să strălucească pe cerul Evangheliei totdeauna, în toate timpurile, până la sfârșitul veacurilor.

Primul și cel mai mare luminător este acela, care la prima chemare a lui Isus, a părăsit toate până și umila sa ocupațiune de pescar, numai ca să-i urmeze Lui și să nu se mai despartă de El niciodată; care a făgăduit Invățătorului său, că-l va însoți în tot locul și în temniță și la moarte; este acela, căruia însuși Dumnezeu i-a descoperit, că cine este Invățătorul lui. — „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu” — a fost răspunsul lui la întrebarea lui Isus adresată apostolilor: — „... Dar voi ce credeți, cine sunt Eu?”

Este acela, care în tot locul a fost de față cu Isus Hristos; care, la „Schimbarea la Față” în muntele Taborului, a rostit cuvintele: „Doamne bine ne este nouă aici. Să facem trei colibe. . .”; care în grădina Getsimani a scos sabia și a tăiat urechea ostașului, vrând să apere pe Domnul; care pentru că s'a lepădat de Domnul — în

curte la Caiafa — a plâns cu amar și nu numai atunci, ci ori de câte ori și-a adus aminte; este Invățăcelul în care atâta încredere a avut Domnul și pe care atât de mult l-a iubit; este piatra de granit pe care Domnul o pune de temelie Bisericii Sale; este acela căruia îi zice Isus Hristos: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea . . .”; căruia Isus Hristos îi dă înputernicirea cea mare în cer și pre pământ: — „Ție-ți voi da cheile Impărăției Cerurilor . . .”

Este Păstorul, căruia Isus Hristos îi încredințează conducerea turmei Sale: — „Paște oile mele . . . paște mielușii mei.” Este Soarele strălucitor care în călătoriile lui prin cetăți și orașe a luminat și încălzit mii și mii de suflete; care a dus lumina Evangheliei lui Hristos până și în întunerecul cel mai de nepătruns al păgânătății: în Roma, inundând în lumină și adevăr sufletele cari zăceau în întunerecul și umbra morții; care a făcut din aceea Romă, din acel centru al păgânătății centrul inflăcărat al creștinătății fixând acolo odată și pentru totdeauna centrul Bisericii lui Hristos, care să cuprindă în sine universul întreg și din al cărui izvor de lumină să se hrănească lumea întreagă; care pentru cuvântul lui Isus Hristos, pe care l-a propovăduit neîncetat, a fost prigonit, întemnițat, bătut, batjocorit iar la urmă, sub domnia crudului împărat Ne-

rone, condamnat la moarte și — la rugămintea lui — restignit cu capul în jos la Roma în 29 Iunie anul 67—68 d. Hr.; este Apostolul pe care Isus Hristos îl lasă de locțiitor, de vicar al Său, de cap văzut al Bisericii Sale; care — deși mort — trăiește pururea prin urmașii săi, prin Pontificii dela Roma; care și azi atât de strălucit guvernează Biserica lui Hristos prin al 261-lea urmaș al său Piu al XI-lea; este primul pontifice, primul papă; este Sfântul și marele apostol-martir: PETRU.

Al doilea luminător pe cerul Evangheliei este acel evreu, care a fost prigonitor înverșunat al creștinilor, care și el a luat parte la uciderea primului martir Ștefan. Este acela care la întrebarea lui Isus: „Saule pentru ce mă prigonești?” cade la pământ și cu frică întreabă: „Doamne cine ești?” iar după ce primește răspunsul: „Eu sunt Hristos pe care tu îl prigonești,” o rază de lumină intră în întunerecul sufletului său și cu umilință se roagă Domnului: „Doamne învață-mă, ce trebuie să fac?” Este acela pe care învățându-l Domnul ce trebuie să facă, se lepădă de toate, își ia crucea sa și urmează Domnului; este acela care din prigonitor înverșunat devine Apostolul inflăcărat al lui Hristos; care pentru zelul și dragostea cu care a propovăduit cuvântul Evangheliei lui Hristos între popoarele păgâne, a fost și este numit „Apostolul Neamurilor”; este acela, despre care a zis Isus Hristos, că este vasul ales al Său; care cași Sf. Petru a

fost persecutat în toate părțile ; care opt luni de zile, împreună cu Sf. Petru, a fost întemnițat în temnița Mamertinia din Roma ; care, cași Sf. Petru — sub acelaș Impărat Nerone, în acelaș an și în aceeași zi — a suferit moarte de martir, fiind — el cetățean roman — n'a fost restignit, ci i s'a tăiat capul, a fost decapitat ; este Sfântul și Marele Apostol PAVEL.

În acest mod tragic se sfârșește viața celor mai mari dintre apostoli, cari au înțeles rostul vieții lor, cari în marea lor dragoste față de Domnul, pentru cuvântul Lui au jertfit totul până și viața lor.

Trupurile lor au fost îngropate, de către creștini, în catacombe, de unde mai târziu osemintele Sf. Petru au fost duse și așezate în biserica din Vatican iar ale Sf. Pavel în biserica din calea Ostiei. Iar astăzi capetele lor, așezate în vase de argint, se află în biserica Sf. Ioan din Lateran ; o parte din sfintele lor oseminte sunt așezate în biserica Sf. Petru iar cealaltă parte în biserica Sf. Pavel. Capela unde se odihnesc osemintele lor se numește „Confessio San Petri” sau „Limina Apostolorum.”

Mari sunt acești sfinți apostoli în ceruri, mari și pe pământ, pentru aceea creștinii an de an cu solemnitate prăznuiesc amintirea lor. Pe aceștia sf. Biserica îi preamărește în cântarea : „Cei ce sunteți între apostoli mai întâi pre scaun șezători și lumii învățatori, Domnului tuturor rugați-vă, pace

lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare îndurare.” Despre aceștia spune sf. Biserica. că : „în tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.”

Aceștia sunt cei doi mari apostoli, pe care atât de mult îi iubesc și-i onorează creștinii totdeauna ; la mormântul acestora peregrinează credincioși din cele mai vechi timpuri dând mulțumită lui Dumnezeu pentru darurile mari ce s'au revărsat și se revărsă asupra omenirii prin acești doi apostoli.

Și acum, cași în fie care an la serbătoarele lor, sute și mii de credincioși din Țara Oașului, din Baia Mare până și de prin cele mai îndepărtate sate ale Maramureșului, precum și de prin alte diferite părți, își îndreaptă pașii lor spre Mănăstirea dela Bixad, spre acel sfânt lăcaș de rugă al cărui patroni sunt marii apostoli Petru și Pavel, ca acolo, prin mijlocirea acestora, să cerșească dela înduratul Dumnezeu milă și iertare, har și binecuvântare ; ca acolo să asculte cuvântul plin de înțelepciune, de adevăr, de mângâiere și înbărbătare rostit cu aceasta ocazie din partea Arhiepiscopului Ex. Sa Alexandru al Maramureșului, care ține de cuviință ca în fiecare an, la aceasta sf. Mănăstire, să prezideze marelui praznic al sfinților apostoli Petru și Pavel ; ca de acolo apoi să se întoarcă spre vetrele lor mângăiați, primeniți și înălțați sufletește.

Să ne rugăm deci și noi lui Isus Hristos, ca să ne învred-

nicească a fi tari în credință, să ne păzească sf. noastră Biserica catolică și pe mai marii ei ; să ne dea darul ca să putem urma în toate zilele vieții noastre învățăturile Sfinților și mărișilor Săi Apostoli și urmând aceste să ne învrednicească pe noi a fi părtașii fericirii veșnice și moștenii Impărăției cerești în veci vecilor.

În Grecia se agită încă și acum pe chestia calendarului. Trei episcopi ortodocși din Grecia s'au răsvrătit împotriva hotărării sf. Sinod prin care a primit și a pus în aplicație calendarul cel nou. Cu trecerea timpului nesupunerea celor trei s'a agravat, încât sinodul grecesc i-a declarat de căzuți din rangul lor. Ei însă nu s'au sinchisit de hotărârea sinodului, ci au sfințit alți patru episcopi și cu aceștia împreună formează un nou sinod.

Acțiunea catolică împotriva strandului. În Italia poliția moravurilor controlează de aproape decența costumelor folosite pe stranduri. Totuș abuzurile au fost atât de mari, încât Acțiunea Catolică a trebuit să ia măsuri, care sunt puse în praxă prin cercurile guvernamentale. În urma acestora pe stranduri se pot folosi numai costume de baie confecționate după modelul prescris. Proprietarii de băi și de stranduri sunt obligați și ei a controla, ca îmbrăcămintea clienților să fie fără excepțiune. Cei cari fac baie în locuri libere, sunt controlați de organele polițienesti.

Greșală, neștiință sau ce ?

Atacurile îndreptate împotriva Romei cu ocazia adunării și antirevizioniste, încep a naște reacție. Ultimul număr al „Unirii” aduce un răspuns articolului din „Universul” semnat de Dl. Lungulescu: „Confesionalism sau Româanism,” dar și mirenii noștri încep să se trezi. „Farul Nou” deja de mult a relevat intențiunile ascunse ale acelora cari sub taina sfântă a naționalismului atacă credința.

Acum un alt mirean, *Dr. Ioan Pogăciș*, român bun, publică un articol, pe care îl reproducem din „Apostol.” Iată articolul :

Mă simțit jignit în adâncul sufletului cu prilejul rolării Domnului profesor Ghibu la Satu Mare. Nu știu, de ce principii a fost condus Dl. Ghibu, cu ocazia conferinței sale rostite în Baia Mare la serbătoarea restaurației, dar faptul, că Episcopul Rusu a fost nevoit de a replica imediat insinuărilor, mă convinge, că Domnul profesor în documentarea afirmațiilor sale s'a lepădat de orice logică și bună credință. Mai ales în stabilirea adevărului.

Mă simțesc jignit în simțimintele mele creștinești și din motivul, că eu în aceasta conferință văd focul, ce l-a pus Domnul Ghibu cu nesocotință sub strașina totalității românilor. Nu este creștinesc, ca cineva să pună față în față principii de credință cristalizate în decursul secolilor, între fiii aceluiaș neam, numai din motivul,

că în lipsa armelor mai potrivite, nu se poate angaja altcum de mântuitor de neam.

Să ne scuze Domnul profesor, dar noi n'avem nevoie ca să ne justificăm. Dacă este vorbă de trecut — și lumea vorbește despre un trecut de o mie de ani, noi o mie de ani am fost părtașii acestui trecut, am fost și am rămas catolici și români. Și am fost atât de buni români, ca Domnul profesor și credincioșii săi. Nu primim în aceasta privință instrucțiuni dela nimeni și nu vom permite, ca cineva să atingă dogmele noastre.

Nu se poate critica modul, cum Domnul profesor atinge aceasta chestiune ! Cum lapădă chiar și aparențele bunei credințe în documentarea lucrului, pentru care a văzut de bine ca în Baia Mare, într'un pahar cu apă să tulbure sămânța aceluiaș vifor, la al cărui suflu Domnul profesor cu siguranță ar dispărea, dacă acest vifor odată întruadevăr ar deveni vifor. Pentru că ar trebui să mărturisască, că a păcătuit. A păcătuit împotriva criteriilor celor mai sfinte ale vieții sufletești, a păcătuit împotriva unității națiunii . . . !

În conferința sa Domnul profesor s'a nizuț să aducă logică, cronologică, titluri și capitole și așa a făcut un prim punct de discuție din credința noastră, care în cuvântul „rege” ar cuprinde credința, că domnia lui Hristos este adevărată,

iar domnia Regelui Nostru Carol II este ceva neadevărat. Pornind din principiile aceste, dictează „pereat” asupra capului nostru și ar dori ca să pună petic galben pe toga noastră.

Eu însă în acest prim punct nu discut cu Domnul profesor ! Cine pune la un rând pe Hristos, unul născut Fiu al Tatălui, Regele sufletesc al tuturor popoarelor, Regele credinței, sufletului, religiei noastre creștinești, — cu chemarea și dreptul Regelui pământesc — cu acela nici un moment nu stau la discuție.

Primatul papal nu este amestecul puterii streine în afacerile interne ale țării, cum nici atotputernicia dumnezeiască — care este de față în tot locul și care pe toți îi silește să se plece — nu este.

Aici este vorbă despre două lucruri abstracte, cari se mișcă pe planuri deosebite, deci nu se pot ciocni. Primatul lăsat de Hristos lui Petru și urmașilor săi nu este lumesc ci ceresc, nu-i material, ci spiritual, nu-i trupesc ci sufletesc, nu-i temporal, ci ceva perpetuu, din care nimeni nu poate să deducă amestec în puterea lumescă. Aceasta este a doua greșală mare sau poate răutate tendențioasă.

Primatul papal sub raport național este aceeaș — uzând de asemănare — ca hotarele politice ale țării și universul. Să scoatem țara noastră din univers și încetăm de a trăi, să ne rupem — ca corporație catolică — din totalitatea cato-

licismului, al cărui garanție cea mai sigură este Papa, și nu mai suntem catolici. Acest lucru însă nu poate să poștească dela noi Domnul profesor.

Dacă Domnul profesor nu-i îndestulit cu încrederea ce se poate acorda minorităților, să se silească să găsească alte căi de a lămuri chestia. Dar a căuta de a se amesteca în aceea, că omul cum vorbește cu Acela, care întrupează credința sa, aceasta încercare ușor poate să ducă la acte, de care ar suferi neamul întreg.

Dacă Domnul profesor a citit articolele Domnului Pamfil Șeicaru cu privire la aceasta chestiune, articole scrise cu inimă curată și cu logică de fer, — el însuș se va intimida pentru încercarea dusă fără răspundere până la aceste limite.

Expuneri asemănătoare celei ale Dlui profesor Ghibu ridicolizează însuș principiul, pe care Dsa îl servește cu atâta osteneală, însă cu prea puțin tact.

Doamnele și Dșoarele Congreganiste, care n'au dat încă listele de colectă pentru dejunul copiilor, care întâia oară au luat Sf. Cuminecătură, să binevoiască a le aduce. Darea de seamă despre cheltuieli și încasări va urma după primirea colectelor și achitarea fracturilor.

Cetim în Gazete. Invățații Americani scriu, că în săptămâna trecută un mare pericol a amenințat pământul nostru. Anume un meteor de mărime extraordinară, în căderea sa s'a apropiat vertiginos de pământ cu o viteză de 160 km. pe secundă. După socotelile învățaților ciocnirea ar fi pricinuit pagube inculabile de nu nimicirea totală a pământului nostru. A fost noroc — scriu gazetele americane — că în apropierea pământului blocul oriaș s'a spart în mii și mii de bucăți mai mărunte, de mărimea meteorului comun. Așa scriu gazetele americane. Noi însă știm, că afară de legile fizice ale științei, mai sunt și alte legi incalculabile de mintea omenească, în virtutea acestor legi Dumnezeu, susține lumea și o guvernează, deci nu norocul ci atotputernicia dumnezeiască a sfărâmat blocul în sute de mii de părți, scăpând pământul de un cataclism.

De alta parte vedem, că în universul imens pământul nostru este cât o nucă. Intre marile corpuri cerești abia se zărește. Ajunge o abatere cât de mică dela legile vecinice, ca să numai fie. Și când ne socotim, că ce mândrie este pentru noi, cultura noastră! Ce folos, ce folos! Tot oameni am rămas, ființe mici ca viermii pământului, casa noastră, globul pământului tot așa de ușor s'ar putea nimici, ca ascunzișurile vermiilor.

Conferință socială în Austria. Cardinalul Innitzer din Viena a inițiat o conferință la care au participat 40 de orga-

nizații din 40 de state. Scopul conferinței a fost studierea rânduiei pe corporații prevăzută în enciclica „Quadragesimo Anno.” S'a discutat mult chestiunile sociale arătate în enciclica pomenită. Cu aceasta ocazie cardinalul Innitzer a trimis următoarea telegramă Preafericitului, Părinte: Reprezentanții a 40 de națiuni pătrunși de ideile catolice sociale, adunându-se la studierea refacerii sociale în spiritul enciclicei: „Quadragesimo Anno, trimit omagii fiești Părintelui lor.”

Anul sfânt în Africa. Muntele Foun din Tanganica a devenit locul de comemorare a Răscumpărării. Șeful tribului și locuitorii Klimei au hotărât, ca pe acest munte să înființeze o grădină publică. În mijlocul grădinii au ridicat o cruce. Crucea e așezată pe un bloc de beton înalt de 4 metri. Crucea e confecționată din lemn african și are o înălțime de 5 metri. Pe cruce este așezat trupul lui Isus în mărime naturală, turnat din bronz.

Cu ocazia pertractărilor de apropiere dintre Biserica Ortodoxă și cea anglicană, este bine, ca laicii să fie informați despre starea religioasă a popoarelor ale căror credință se bazează pe învățăturile evanghelice.

Statistica de mai jos este scoasă din gazeta „Farul Nou” și este o dovadă eclatantă a debandadei bisericilor „autocefale,” care în lipsa unei conduceri unitare nu sunt „una” în cele de ale credinței, deci nici nu sunt adevărate.

S'au pus întrebări și au sosit următoarele 700 de răspunsuri :

1. Există Dumnezeu ? Răspunsuri afirmative 200, dubioase 0, negative 0.

2. Sunt 3 persoane în Dumnezeu ? Răspunsuri afirmative 124, dubioase 28, negative 48.

3. Este Dumnezeu atotputernic ? Răspunsuri afirmative 151, dubioase 11, negative 38.

4. Lasă Dumnezeu ca legile naturii să conducă lumea fără intervenția Sa ? Răspunsuri afirmative 23, dubioase 17, negative 160.

5. Există diavolul ? Răspunsuri afirmative 69, dubioase 16, negative 115.

6. Este Dumnezeu o ființă cu atribute personale, deplină și desăvârșită în toate calitățile morale ? Răspunsuri afirmative 172, dubioase 11, negative 17.

7. Este și va fi Noul Tasta-

ment ultima revelație a lui Dumnezeu omului ? Răspunsuri afirmative 84, dubioase 23, negative 93.

8. Născutu-s'a Isus Hristos dintr'o Fecioară ? Răspunsuri afirmative 96, dubioase 34, negative 70.

9. Trăit-a Isus Hristos o viață fără păcat ? Răspunsuri afirmative 167, dubioase 20, negative 13.

10. Inviat-a Isus Hristos din morți ? Răspunsuri afirmative 126, dubioase 31, negative 43.

11. Înălțatu-s'a Isus Hristos la Cer ? Răspunsuri afirmative 129, dubioase 29, negative 42.

12. Există Cerul ? Răspunsuri afirmative 68, dubioase 35, negative 97.

13. Există Iadul ? Răspunsuri afirmative 64, dubioase 26, negative 110.

14. Există altă vieță după moarte ? Răspunsuri afirmative 186, dubioase 9, negative 5.

15. Invia-vor trupurile ? Răspunsuri afirmative 80, dubioase 18, negative 102.

16. Fi-va judecata din urmă ? Răspunsuri afirmative 77, dubioase 24, negative 109.

17. Poate rugăciunea obține schimbarea legilor naturii ? Răspunsuri afirmative 85, dubioase 33, negative 82.

Când se spune că protestanții au o singură Biblie, ne gândim numai decât la o carieră de piatră de care toți abuzează și de unde fiecare nou reformator își taie pietre pentru ca să-și construiască propria lui biserică. Notăm, că aceste răspunsuri toate au fost date de persoane bisericesti. Biserici sobornicești !

Doamnele, Domnișoarele și Domnii membri al comitetului Agrului din Sighet sunt rugați a se prezenta în 4 Iulie crt. la orele 7 p. m. la o consfătuire. Sedința se va ține în biroul Agrului. (Piața Unirii nr. 25. Etaj.) **Președinția.**

Pentru comitet răspunde : Titu Berinde.

Calendar săptămânal.

30 Iunie — 6 Iulie 1935.

30. Dumineca II-a d. Rusalii Ap. Rom. 2,
10 Evg. Mat. 4, 18 Serb. 12 Apostoli.

1. Luni Cosma și Damian † 303.

2. Marți. Vestmânt. Mariei.

3. Mercuri. M. Iacint † 107.

4. Joi. Ep. Andrei † 720.

5. Vineri. C. Marta.

6. Sâmbătă. Sisoe.

Nu da atenție și nu sta la discuție cu gândurile tale, nici nu răspunde la îndoelele inspirate de diavol.

Ci crezi cuvintelor lui Dumnezeu, crezi în Sfinți și Profetii Lui și va fugi de la tine dușmanul cel viclean.

Adesea e de mare folos că o slugă a lui Dumnezeu îndură astfel de ispite.

Deci toate cu credință simplă și lipsită de orice indoială și apropie-te cu simplitate și respect de Prea Sf. Taină.

(Toma Kempis. Urmarea lui Hristos)

